

De komma

Over de komma niets dan goeds. Een feestnummer onder de leestekens is het. Een vrolijk en zwierig kriebeltje dat al het voorgaande gretig in zich opzuigt en het dan laat rijpen tot vruchten van vooruitgang. Meer wijn, meer taal, meer leven. Alleen in kringen waar brallen *én* meesmuilen over de vorm en afmetingen van geheel toevallig tot stand gekomen lichaamsdelen een veelvoorkomend vermaak is, wordt de komma nog weleens misbruikt. *Kommaatje*, dat is wat ze ervan maken dan. Diezelfde mensen uit diezelfde kringen zien de wereld als een overzichtelijk geheel waarin zwart nu eenmaal zwart is, wit wit en elke nuance voor de dommen. Deze dommen worden door die mensen – *ons soort*, zoals zij zichzelf graag noemen – aangeduid als *kommaneukers*. Maar verder dus niets dan goeds over de komma.

Punt.